

Til lovforslag nr. L 81. Vedtaget af Folketinget ved 3. behandling den 19. december 1997*)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om afgift af affald og råstoffer

(Ophævelse af genanvendelsesvirksomheders adgang til kompensation for affaldsafgiften m.v.)

§ 1

I lov om affald og råstoffer, jf. lovbekendtgørelse nr. 335 af 10. maj 1997, foretages følgende ændringer:

1. § 9, stk. 3, nr. 1, affattes således:

»1) Biomasseaffald, der kan tilføres forbrændingsanlæg uden kommunal anvisning i henhold til Miljø- og Energiministeriets bekendtgørelse nr. 638 af 3. juli 1997 om biomasseaffald, i læs, der udelukkende indeholder denne type affald.«

2. § 9, stk. 3, nr. 2, ophæves.

Nr. 3-6 bliver herefter nr. 2-5.

3. § 12 a, stk. 1, ophæves.

Stk. 2-6 bliver herefter stk. 1-5.

4. § 12 a, stk. 3, der bliver stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Kompensation ydes på grundlag af kommunalbestyrelsens opgørelse af mængden af olie- og kemikalieforurenet sand fra strandrensning samt den af kommunalbestyrelsen afholdte affaldsafgift.«

5. I § 12 a, stk. 6, der bliver stk. 5, ændres »stk. 5« til: »stk. 4«.

6. § 12 a, stk. 7, ophæves.

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 1998.

Stk. 2. Ansøgninger om kompensation for kalenderåret 1997, der er Miljøstyrelsen i hænde senest den 2. marts 1998, behandles dog efter de hidtil gældende regler.

ERLING OLSEN

/ Grete Schødt

Til lovforslag nr. L 82. Vedtaget af Folketinget ved 3. behandling den 19. december 1997*)

Forslag

til

Lov om indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem regeringen i Kongeriget Danmark og regeringen i Kongeriget Nederlandene

§ 1. Overenskomst af 1. juli 1996 mellem regeringen i Kongeriget Danmark og regeringen i Kongeriget Nederlandene til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse, for så vidt angår skatter på indkomst og formue, kan tiltrædes på Danmarks vegne. Overenskomsten er optaget som bilag til denne lov.

Stk. 2. Overenskomsten træder i kraft og finder anvendelse i Danmark efter bestemmelserne i overenskomstens artikel 33.

Stk. 3. Efter bestemmelserne i overenskomstens artikel 33 skal overenskomst mellem Kongeriget Danmark og Kongeriget Nederlandene til undgåelse af dobbeltbeskatning og fastsættelse af regler om gensidig administrativ bistand vedrørende skatter på indkomst og formue, med protokol, undertegnet i København den 20. februar 1957, med tillæg ved noter udvekslet i København den 20. februar 1957, og som ændret ved tillægsoverenskomst undertegnet i Haag den 20. januar 1966, ophøre med at have virkning ved denne overenskomsts ikrafttræden. Bestemmelserne i den førstnævnte

overenskomst skal imidlertid fortsat være gældende for skatteår og -perioder, der er udløbet før det tidspunkt, hvor denne overenskomsts bestemmelser har virkning.

Stk. 4. Efter bestemmelserne i overenskomstens artikel 33 skal følgende aftaler mellem Kongeriget Danmark og Kongeriget Nederlandene ikke have virkning for noget år eller nogen periode, for hvilken nærværende overenskomst er i kraft, nemlig

1. aftale af 8. november 1930 om gensidig fritagelse for skat på visse fortjenester hidrørende fra rederivirksomhed;
2. aftale indgået ved udveksling ved noter, dateret 15. december 1937 og 24. marts 1938, om gensidig fritagelse for indkomstskat af visse fortjenester hidrørende fra luftfartsvirksomhed.

§ 2. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

§ 3. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

ERLING OLSEN

/ Grete Schødts

Overenskomst

mellem Kongeriget Danmark og Kongeriget Nederlandene til
undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af
skatteunddragelse for så vidt angår skatter på indkomst og
formue

Regeringen i Kongeriget Danmark
og
Regeringen i Kongeriget Nederlandene,

der ønsker at afslutte en ny overenskomst til afløsning af den gældende overenskomst mellem Kongeriget Danmark og Kongeriget Nederlandene til undgåelse af dobbeltbeskatning og fastsættelse af regler for gensidig administrativ bistand for så vidt angår skatter på indkomst og formue med protokol, der er undertegnet i København den 20. februar 1957, og med supplerende noter udvekslet i København den 20. februar 1957, og ændret ved tillægsaftale undertegnet i Haag den 20. januar 1966,

er blevet enige om følgende:

Kapitel I

Overenskomstens omfang

Artikel 1

De af overenskomsten omfattede personer

Denne overenskomst skal finde anvendelse på personer, der er hjemmehørende i en af eller i begge staterne.

Artikel 2

De af overenskomsten omfattede skatter

1. Denne overenskomst skal finde anvendelse på indkomst- og formueskatter, der udskrives på en af staternes, dens politiske underafdelingers eller dens lokale myndigheders vegne, uanset hvordan de opkræves.

2. Som indkomst- og formueskatter skal anses alle skatter, der pålignes hele indkomsten, hele formuen eller dele af indkomsten eller formuen, herunder skatter på fortjeneste ved afhændelse af løsøre eller fast ejendom, skatter på det samlede beløb af gager eller lønninger udbetalt af foretagender, såvel som skatter på formueforøgelse.

3. De gældende skatter, på hvilke overenskomsten skal finde anvendelse, er især:

a) i Nederlandene:

- de indkomstenbelasting (indkomstskat),
 - de loonbelasting (lønskat),
 - de vennootschapsbelasting (selskabsskat) herunder statens andel i nettofortjenesten ved udnyttelsen af naturforekomster, der er pålagt i henhold til Mij-nwet 1810 (loven om minedrift af 1810) for så vidt angår koncessioner, der er udstedt siden 1967, eller i henhold til Mij-nwet Continentaal Plat 1965 (loven om udnyttelse af den nederlandske kontinentalsokkel af 1965),
 - de dividendbelasting (udbytteskat),
 - de vermogensbelasting (formueskat),
- (herefter omtalt som »nederlandsk skat«);

b) i Danmark:

- indkomstskatten til staten,
- den kommunale indkomstskat,
- den amtskommunale indkomstskat,
- den særlige indkomstskat,
- kirkeskatten,
- udbytteskatten,
- renteskatten,
- royaltyskatten,
- skatter i henhold til kulbrinteskatteloven,

(herefter omtalt som »dansk skat«).

4. Overenskomsten skal også finde anvendelse på alle skatter af samme eller væsentlig samme art, der efter denne overenskomsts underskrivelse pålignes som tillæg til eller i stedet for de gældende skatter. De kompetente myndigheder i staterne skal give hinanden underretning om væsentlige ændringer, som er foretaget i deres respektive skattelove.

Kapitel II

Definitioner

Artikel 3

Almindelige definitioner

1. Medmindre andet fremgår af sammenhængen, har i denne overenskomst følgende udtryk den nedenfor angivne betydning:

- a) udtrykket »Stat« betyder Nederlandene eller Danmark, alt efter sammenhængen; og udtrykket »Stater« betyder Nederlandene og Danmark;
- b) udtrykket »Nederlandene« betyder den del af Kongeriget Nederlandene, der er beliggende i Europa, herunder territorialfarvandet og ethvert område uden for territorialfarvandet, hvor Nederlandene i overensstemmelse med international ret udøver jurisdiktion eller suveræne rettigheder med hensyn til havbunden, dens undergrund og overliggende vande samt naturforekomster.
- c) udtrykket »Danmark« betyder Kongeriget Danmark herunder ethvert område uden for Danmarks territorialfarvand, som ifølge dansk lovgivning og i overensstemmelse med international ret er eller senere måtte blive betegnet som et område indenfor hvilket Danmark kan udøve sine suveræne rettigheder med det formål at efterforske og udnytte naturforekomsterne på havbunden og i dens undergrund og dens overliggende vande, og med hensyn til anden virksomhed med henblik på økonomisk udnyttelse og efterforskning af området; udtrykket omfatter ikke Færøerne og Grønland;
- d) udtrykket »person« omfatter en fysisk person, et selskab og enhver anden sammenslutning af personer;
- e) udtrykket »selskab« betyder enhver juridisk person eller enhver sammenslutning, der i skattemæssig henseende behandles som en juridisk person;
- f) udtrykkene »foretagende i en af staterne«

- og »foretagende i den anden stat« betyder henholdsvis et foretagende, som drives af en person, der er hjemmehørende i en af staterne, og et foretagende, som drives af en person, der er hjemmehørende i den anden stat;
- g) udtrykket »international trafik« betyder enhver transport med skib eller luftfartøj, der udføres af et foretagende, hvis virkelige ledelse har sit sæde i en af staterne, bortset fra tilfælde hvor skibet eller luftfartøjet udelukkende anvendes mellem pladser i den anden stat;
- h) udtrykket »statsborger« betyder:
- 1) enhver fysisk person, der er i besiddelse af statsborgerskab i en af staterne
 - 2) enhver juridisk person, interessentskab og forening, der består i kraft af den gældende lovgivning i en af staterne;
- i) udtrykket »kompetente myndighed« betyder:
- 1) i Nederlandene: Finansministeren eller han befuldmægtigede stedfortræder;
 - 2) i Danmark: skatteministeren eller hans befuldmægtigede stedfortræder;
2. Ved anvendelsen af overenskomsten i en af staterne skal, medmindre andet følger af sammenhængen, ethvert udtryk, som ikke er defineret deri, tillægges den betydning, som det har i denne stats lovgivning om de skatter, hvorpå overenskomsten finder anvendelse.

Artikel 4

Skattemæssigt hjemsted

1. I denne overenskomst betyder udtrykket »en person, der er hjemmehørende i en af staterne« enhver person, som i henhold til lovgivningen i denne stat er skattepligtig der på grund af hjemsted, bopæl, ledelsens sæde eller ethvert andet kriterium af lignende karakter. Dog omfatter udtrykket ikke en person, som er skattepligtig til den pågældende stat udelukkende af indkomst fra kilder i denne stat, eller formue, der befinder sig der.

2. I tilfælde, hvor en fysisk person efter bestemmelserne i stykke 1 er hjemmehørende i begge staterne, bestemmes hans status efter følgende regler:

- a) han skal anses for at være hjemmehørende i den stat, i hvilken han har fast bolig til sin rådighed; hvis han har en fast bolig til sin rådighed i begge stater, skal han anses for at være hjemmehørende i den stat, med hvil-

ken han har de stærkeste personlige og økonomiske forbindelser (midtpunkt for sine livsinteresser);

- b) hvis det ikke kan afgøres, i hvilken stat han har midtpunkt for sine livsinteresser, eller hvis han ikke har en fast bolig til sin rådighed i nogen af staterne, skal han anses for at være hjemmehørende i den stat, i hvilken han sædvanligvis har ophold;
- c) hvis han sædvanligvis har ophold i begge stater, eller hvis han ikke har sådant ophold i nogen af dem, skal han anses for at være hjemmehørende i den stat, i hvilken han er statsborger;
- d) hvis han er statsborger i begge stater, eller hvis han ikke er statsborger i nogen af dem, skal de kompetente myndigheder i staterne afgøre spørgsmålet ved gensidig aftale.

3. I tilfælde, hvor en ikke-fysisk person efter bestemmelserne i stykke 1 er hjemmehørende i begge staterne, skal den anses for at være hjemmehørende i den stat, hvori sædet for dens virkelige ledelse er beliggende.

Artikel 5

Fast driftssted

1. I denne overenskomst betyder udtrykket »fast driftssted« et fast forretningssted, gennem hvilket et foretagendes virksomhed helt eller delvis udføres.

2. Udtrykket »fast driftssted« omfatter navnlig:

- a) et sted, hvorfra et foretagende ledes;
- b) en filial;
- c) et kontor;
- d) en fabrik;
- e) et værksted; og
- f) en mine, en olie- eller gaskilde, et stenbrud eller ethvert andet sted, hvor naturforekomster udvindes.

3. Et bygningsarbejde eller anlægs- eller installationsarbejde udgør kun et fast driftssted, hvis det varer mere end 12 måneder.

4. Uanset de foranstående bestemmelser i denne artikel skal udtrykket »fast driftssted« anses for ikke at omfatte:

- a) anvendelsen af indretninger udelukkende til oplagring, udstilling eller udlevering af varer tilhørende foretagendet;
- b) opretholdelsen af et varelager, tilhørende foretagendet, udelukkende til oplagring, udstilling eller udlevering;

- c) opretholdelsen af et varelager, tilhørende foretagendet, udelukkende til bearbejdelse hos et andet foretagende;
- d) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende for at foretage indkøb af varer eller indsamle oplysninger til foretagendet;
- e) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende for at udøve enhver anden virksomhed af forberedende eller hjælpende karakter for foretagendet;
- f) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende med henblik på en kombination af flere af de i litra a) til e) nævnte virksomheder, forudsat at det faste forretningsstedets samlede virksomhed, der er et resultat af denne kombination, er af forberedende eller hjælpende karakter.

5. I tilfælde hvor en person - der ikke er en sådan uafhængig repræsentant, som omhandles i stykke 6 - handler i en af staterne på vegne af et foretagende og har og sædvanligvis udøver en fuldmagt til at indgå aftaler i foretagendets navn, skal dette foretagende - uanset bestemmelserne i stykke 1 og 2 - anses for at have et fast driftssted i denne stat med hensyn til hele den virksomhed, som denne person påtager sig for foretagendet, medmindre denne persons virksomhed er begrænset til de i stykke 4 nævnte forhold, som, hvis de var udøvet gennem et fast forretningssted, ikke ville gøre dette faste forretningssted til et fast driftssted efter bestemmelserne i dette stykke.

6. Et foretagende skal ikke anses for at have et fast driftssted i en af staterne, alene fordi det driver erhvervsvirksomhed i denne stat gennem en mægler, kommissionær eller en anden uafhængig repræsentant, forudsat at disse personer handler inden for rammerne af deres sædvanlige erhvervsvirksomhed.

7. Den omstændighed, at et selskab, der er hjemmehørende i en af staterne, behersker eller beherskes af et selskab, der er hjemmehørende i den anden stat, eller som (enten gennem et fast driftssted eller på anden måde) udøver erhvervsvirksomhed i denne anden stat, skal ikke i sig selv medføre, at et af de to selskaber anses for et fast driftssted for det andet.

Kapitel III

Indkomstbeskatning

Artikel 6

Indkomst af fast ejendom

1. Indkomst, som en person, der er hjemmehørende i en af staterne, oppebærer af fast ejendom (herunder indkomst af land- eller skovbrug), der er beliggende i den anden stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Udtrykket »fast ejendom« skal tillægges den betydning, som det har i lovgivningen i den stat, hvori den pågældende ejendom er beliggende. Udtrykket skal i alle tilfælde omfatte tilbehør til fast ejendom, husdyrbesætning og redskaber, der anvendes i land- og skovbrug, rettigheder på hvilke civilretten om fast ejendom finder anvendelse, brugsrettigheder til fast ejendom, samt rettigheder til varierende eller faste ydelser, der betales for udnyttelsen af eller retten til at udnytte mineralforekomster, kilder og andre naturforekomster. Skibe og luftfartøjer skal ikke anses for fast ejendom.

3. Bestemmelserne i stykke 1 skal finde anvendelse på indkomst, der hidrører fra direkte brug, udlejning eller enhver anden form for benyttelse af fast ejendom.

4. Bestemmelserne i stykke 1 og 3 skal også finde anvendelse på indkomst af fast ejendom, der tilhører et foretagende, og på indkomst af fast ejendom, der anvendes ved udøvelsen af frit erhverv.

Artikel 7

Fortjeneste ved erhvervsvirksomhed

1. Fortjeneste, som oppebæres af et foretagende i en af staterne, kan kun beskattes i denne stat, medmindre foretagendet driver erhvervsvirksomhed i den anden stat gennem et der beliggende fast driftssted. Såfremt foretagendet driver en sådan virksomhed, kan dets fortjeneste beskattes i den anden stat, men kun for så vidt angår den del deraf, som kan henføres til dette faste driftssted.

2. Under iagttagelse af bestemmelserne i stykke 3 skal der i tilfælde, hvor et foretagende i en af staterne driver erhvervsvirksomhed i den anden stat gennem et der beliggende fast driftssted, i hver af staterne til dette faste driftssted henføres den fortjeneste, som det kunne forventes at ville have opnået, hvis det havde været et frit og uafhængigt foretagende, som ud-

øvede den samme eller lignende virksomhed på samme eller lignende vilkår, og som under frie forhold afsluttede forretninger med det foretagende, hvis faste driftssted det er.

3. Ved fastsættelse af et fast driftssteds fortjeneste skal det være tilladt at fradrage omkostninger, der er afholdt for det faste driftssted, herunder generalomkostninger til ledelse og administration, hvad enten de er afholdt i den stat, hvori det faste driftssted er beliggende, eller andre steder.

4. I det omfang det har været sædvane i en af staterne at fastsætte den fortjeneste, der kan henføres til et fast driftssted, på grundlag af en fordeling af foretagendets samlede fortjeneste mellem dets forskellige afdelinger, skal intet i stykke 2 hindre denne stat i at fastsætte den skattepligtige fortjeneste på grundlag af en sådan sædvanemæssig fordeling. Den anvendte fordelingsmetode skal imidlertid være sådan, at resultatet er i overensstemmelse med de principper, der er fastlagt i denne artikel.

5. Ingen fortjeneste skal kunne henføres til et fast driftssted, blot fordi dette faste driftssted har foretaget vareindkøb for foretagendet.

6. Ved anvendelsen af de foregående stykker skal den fortjeneste, der henføres til det faste driftssted, fastsættes efter samme metode år for år, medmindre der er god og fyldestgørende grund for det modsatte.

7. I tilfælde, hvor fortjeneste omfatter indkomst, som er omhandlet særskilt i andre artikler i denne overenskomst, skal bestemmelserne i disse artikler ikke berøres af bestemmelserne i denne artikel.

Artikel 8

Skibs- og luftfart

1. Fortjeneste ved skibs- eller luftfartsvirksomhed i international trafik kan kun beskattes i den stat, hvori foretagendets virkelige ledelse har sit sæde.

2. Såfremt den virkelige ledelse af et foretagende, der driver skibsfartsvirksomhed, har sit sæde om bord på et skib, skal foretagendet anses for at have sit sæde i den stat, i hvilken skibet har sit hjemsted, eller, såfremt et sådant ikke findes, i den stat, i hvilken skibets reder er hjemmehørende.

3. For så vidt angår fortjeneste oppebåret af luftfartsselskabet Scandinavian Airlines System (SAS) skal bestemmelserne i stykke 1 kun finde anvendelse på den del af fortjenesten,

som svarer til den andel i konsortiet, der ejes af den danske partner i Scandinavian Airlines System (SAS), Det Danske Luftfartsselskab (DDL).

For så vidt angår stykke 1 skal den af DDL ejede andel af SAS anses for at udgøre et foretagende, der driver luftfartsvirksomhed i international trafik, med den virkelige ledelses sæde i Danmark.

4. I denne artikel omfatter fortjeneste ved skibs- eller luftfartsvirksomhed i international trafik fortjeneste oppebåret ved udleje af bemandet eller ubemandet skib eller luftfartøj til anvendelse i international trafik, hvis sådan lejeindtægt er forbundet med den fortjeneste, der er omfattet af stykke 1.

5. Bestemmelserne i stykke 1 skal også finde anvendelse på fortjeneste ved deltagelse i en pool, et konsortium eller i en international driftsorganisation.

Artikel 9

Indbyrdes forbundne foretagender

1. I tilfælde, hvor

- a) et foretagende i en af staterne direkte eller indirekte har del i ledelsen af, kontrollen med eller kapitalen i et foretagende i den anden stat, eller
- b) de samme personer direkte eller indirekte har del i ledelsen af, kontrollen med eller kapitalen i såvel et foretagende i en af staterne som et foretagende i den anden stat,

og der i noget af disse tilfælde mellem de to foretagender er aftalt eller fastsat vilkår vedrørende deres kommercielle eller finansielle forbindelser, der afviger fra de vilkår, som ville være blevet aftalt mellem uafhængige foretagender, kan enhver fortjeneste, som, hvis disse vilkår ikke havde foreligget, ville være tilfaldet et af disse foretagender, men som på grund af disse vilkår ikke er tilfaldet dette, medregnes til dette foretagendes fortjeneste og beskattes i overensstemmelse hermed. Det gælder dog, at den omstændighed at forbundne foretagender har indgået aftaler som f.eks. aftaler om omkostningsdeling eller generelle serviceaftaler angående eller baseret på fordelingen af ledelsesmæssige, generelle administrative, tekniske og kommercielle omkostninger samt omkostninger til forskning og udvikling og andre omkostninger af lignende art, ikke i sig selv skal

være et vilkår i den foregående sætnings betydning.

2. I tilfælde, hvor en af staterne til fortjenesten for et foretagende i denne stat medregner - og i overensstemmelse hermed beskatter - fortjeneste, som et foretagende i den anden stat er blevet beskattet af i denne anden stat, og den således medregnede fortjeneste er fortjeneste, som ville være tilfaldet foretagendet i den førstnævnte stat, hvis vilkårene mellem de to foretagender havde været de samme, som ville være blevet aftalt mellem uafhængige foretagender, skal denne anden stat foretage en dertil svarende regulering af det skattebeløb, som er beregnet der af fortjenesten. Ved reguleringen skal der tages hensyn til de øvrige bestemmelser i denne overenskomst, og staternes kompetente myndigheder skal om nødvendigt rådføre sig med hinanden.

Artikel 10

Udbytte

1. Udbytte, som betales af et selskab, der er hjemmehørende i en af staterne til en person, der er hjemmehørende i den anden stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Et sådant udbytte kan dog også beskattes i den stat, hvori det selskab, der betaler udbyttet, er hjemmehørende, og i henhold til lovgivningen i denne stat, men hvis modtageren er den retmæssige ejer af udbyttet, må den pålignede skat ikke overstige 15 procent af bruttobeløbet af udbyttet.

3. Uanset bestemmelserne i stykke 2 kan den stat, i hvilken selskabet er hjemmehørende, ikke pålignende skat på udbytte betalt af dette selskab, hvis den retmæssige ejer af udbyttet er et selskab, der er hjemmehørende i den anden stat, og som direkte besidder mindst 10 procent af kapitalen i det selskab, der betaler udbyttet.

4. Bestemmelserne i stykke 2 og 3 skal ikke berøre beskatningen af selskabet med hensyn til den fortjeneste, der ligger til grund for det betalte udbytte.

5. Udtrykket »udbytte« betyder i denne artikel indkomst af aktier, »jouissance« aktier eller »jouissance« rettigheder, mineaktier, stifteranparter eller andre rettigheder, der ikke er gældsfordringer, og som giver ret til andel i fortjeneste, såvel som indkomst af andre selskabsrettigheder, der er undergivet samme skattemæssige behandling som indkomst fra aktier i

henhold til lovgivningen i den stat, hvori det udbyttebetalende selskab er hjemmehørende.

6. Bestemmelserne i stykke 1, 2 og 3 skal ikke finde anvendelse i tilfælde, hvor den retmæssige ejer af udbyttet, der er hjemmehørende i en af staterne, udøver virksomhed i den anden stat, i hvilken det udbyttebetalende selskab er hjemmehørende, gennem et der beliggende fast driftssted, eller i denne anden stat udøver frit erhverv fra et der beliggende fast sted, og den aktiebesiddelse, som ligger til grund for udlodningen af udbyttet, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted eller fast sted. I så fald skal bestemmelserne i henholdsvis artikel 7 eller artikel 14 finde anvendelse.

7. I tilfælde, hvor et selskab, der er hjemmehørende i en af staterne, oppebærer fortjeneste eller indkomst fra den anden stat, må denne anden stat ikke pålignende nogen skat på udbytte, som betales af selskabet, med mindre sådant udbytte betales til en person, der er hjemmehørende i denne anden stat, eller den aktiebesiddelse, som ligger til grund for udlodningen af udbyttet, har direkte forbindelse med et fast driftssted eller et fast sted, der er beliggende i denne anden stat, eller undergive selskabets ikke-udloddede fortjeneste nogen skat på ikke-udloddet fortjeneste, selv om det betalte udbytte eller den ikke-udloddede fortjeneste helt eller delvis består af fortjeneste eller indkomst hidrørende fra denne anden stat.

Artikel 11

Renter

1. Renter, der hidrører fra en af staterne og betales til en person, der er hjemmehørende i den anden stat, kan, hvis den pågældende er renternes retmæssige ejer, kun beskattes i den anden stat.

2. Udtrykket »renter« betyder i denne artikel indkomst af gældsfordringer af enhver art, hvad enten de er sikrede ved pant i fast ejendom eller ikke, og hvad enten de indeholder en ret til andel i skyldnerens fortjeneste eller ikke, og især indkomst af statsgældsbeviser og indkomst af obligationer eller forskrivninger, herunder agiobeløb og gevinster, der knytter sig til sådanne gældsbeviser, obligationer eller forskrivninger. Straftillæg som følge af for sen betaling skal ikke anses for renter i henhold til denne artikel.

3. Bestemmelserne i stykke 1 skal ikke finde anvendelse, såfremt renternes retmæssige ejer,

der er hjemmehørende i en af staterne, driver erhvervsvirksomhed i den anden stat, hvorfra renterne hidrører, gennem et der beliggende fast driftssted eller udøver frit erhverv i denne anden stat fra et der beliggende fast sted, og den fordring, som ligger til grund for de udbetalte renter, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted eller fast sted. I så fald skal bestemmelserne i henholdsvis artikel 7 eller artikel 14 finde anvendelse.

4. Renter skal anses for at hidrøre fra en af staterne, hvis de betales af denne stat selv, af en af dens politiske underafdelinger, en lokal myndighed deri, eller af en person, der er hjemmehørende i denne stat. I tilfælde, hvor den person, der betaler renten, hvad enten han er hjemmehørende i en af staterne eller ej, har et fast driftssted eller et fast sted i en af staterne, i forbindelse med hvilket den gæld, hvoraf renten betales, er stiftet, og sådan rente afholdes af dette faste driftssted eller faste sted, skal sådan rente anses for at hidrøre fra den stat, hvori det faste driftssted eller det faste sted er beliggende.

5. I tilfælde, hvor en særlig forbindelse mellem den, der betaler renterne, og den retmæssige ejer, eller mellem disse og en tredje person, har bevirket, at renterne, set i forhold til den gældsfordring, for hvilken de er betalt, overstiger det beløb, som ville være blevet aftalt mellem skyldneren og den retmæssige ejer, såfremt den nævnte forbindelse ikke havde foreligget, skal bestemmelserne i denne artikel alene finde anvendelse på det sidstnævnte beløb. I så fald skal det overskydende beløb kunne beskattes i overensstemmelse med lovgivningen i hver stat under hensyntagen til de øvrige bestemmelser i denne overenskomst.

Artikel 12

Royalties

1. Royalties, der hidrører fra en af staterne og betales til en person, der er hjemmehørende i den anden stat, kan, hvis den pågældende er royaltybeløbet retmæssige ejer, kun beskattes i denne anden stat.

2. Udtrykket »royalty« betyder i denne artikel betalinger af enhver art, der modtages som vederlag for anvendelsen af eller retten til at anvende enhver ophavsret til et litterært, kunstnerisk eller videnskabeligt arbejde, herunder spillefilm og film eller bånd til brug for radio- eller fjernsynsudsendelser, ethvert patent, va-

remærke, mønster eller model, tegning, hemmelig formular eller fremstillingsmetode, eller for oplysninger om industrielle, kommercielle eller videnskabelige erfaringer.

3. Bestemmelserne i stykke 1 skal ikke finde anvendelse, såfremt royaltybeløbet retmæssige ejer, der er hjemmehørende i en af staterne, driver erhvervsvirksomhed i den anden stat, hvorfra royaltybeløbet hidrører, gennem et der beliggende fast driftssted eller udøver frit erhverv i denne anden stat fra et der beliggende fast sted, og den rettighed eller ejendom, der ligger til grund for de betalte royalties, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted eller fast sted. I så fald skal bestemmelserne i henholdsvis artikel 7 eller artikel 14 finde anvendelse.

4. Royalties skal anses for at hidrøre fra en af staterne, hvis de betales af denne stat selv, af en af dens politiske underafdelinger, en lokal myndighed deri, eller af en person, der er hjemmehørende i denne stat. I tilfælde, hvor den person, der betaler royaltybeløbet, hvad enten han er hjemmehørende i en af staterne eller ej, har et fast driftssted eller et fast sted i en af staterne, i forbindelse med hvilket den forpligtelse, der ligger til grund for royaltybetalingen, er indgået, og sådan royalty afholdes af dette faste driftssted eller faste sted, skal sådant royaltybeløb anses for at hidrøre fra den stat, hvori det faste driftssted eller det faste sted er beliggende.

5. I tilfælde, hvor en særlig forbindelse mellem den, der betaler royalties, og den retmæssige ejer, eller mellem disse og en tredje person, har bevirket, at de betalte royalties, når hensyn tages til den anvendelse, rettighed eller oplysning, for hvilken de er betalt, overstiger det beløb, som ville være blevet aftalt mellem skyldneren og den retmæssige ejer, såfremt den nævnte forbindelse ikke havde foreligget, skal bestemmelserne i denne artikel alene finde anvendelse på det sidstnævnte beløb. I så fald skal det overskydende beløb kunne beskattes i overensstemmelse med lovgivningen i hver af staterne under hensyntagen til de øvrige bestemmelser i denne overenskomst.

Artikel 13

Kapitalgevinster

1. Fortjeneste, som en person, der er hjemmehørende i en af staterne, erhverver ved afhændelse af fast ejendom, som omhandlet i ar-

tikel 6, og som er beliggende i den anden stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Fortjeneste ved afhændelse af rørlig formue, der udgør en del af erhvervsformuen i et fast driftssted, som et foretagende i en af staterne har i den anden stat, eller ved afhændelse af rørlig formue, der hører til et fast sted, som en person, der er hjemmehørende i en af staterne, har til rådighed til udøvelse af frit erhverv i den anden stat, herunder også fortjeneste ved afhændelse af et sådant fast driftssted (særskilt eller sammen med hele foretagendet), eller af et sådant fast sted, kan beskattes i denne anden stat.

3. Fortjeneste ved afhændelse af skibe eller luftfartøjer, der anvendes i international trafik, eller af rørlig formue, der er knyttet til driften af sådanne skibe eller luftfartøjer, kan kun beskattes i den stat, hvori foretagendets virkelige ledelse har sit sæde. Ved anvendelse af dette stykke skal bestemmelserne i artikel 8, stykke 2, være gældende. For så vidt angår fortjeneste oppebåret af luftfartskonsortiet Scandinavian Airlines System (SAS), skal bestemmelserne i dette stykke kun finde anvendelse på den del af fortjenesten, som svarer til den andel af konsortiet, der ejes af Det Danske Luftfartselskab (DDL), den danske partner i Scandinavian Airlines System. For så vidt angår dette stykke skal den af DDL ejede andel af SAS anses for at udgøre et foretagende, der driver luftfartsvirksomhed i international trafik, med den virkelige ledelses sæde i Danmark.

4. Fortjeneste ved afhændelse af alle andre aktiver end de i stykke 1, 2 og 3 omhandlede, kan kun beskattes i den stat, hvori afhænderen er hjemmehørende.

5. Bestemmelserne i stykke 4 skal ikke berøre Nederlandenes ret til at pålægge skat i henhold til egen lovgivning på fortjeneste ved afhændelse af aktier eller »jouissance« rettigheeder i et selskab, hvis kapital helt eller delvist er fordelt på aktier og som i henhold til nederlandsk lovgivning er hjemmehørende i Nederlandene, som oppebæres af en fysisk person, der er hjemmehørende i Danmark, og som har været hjemmehørende i Nederlandene indenfor de sidste fem år forud for afhændelsen af aktierne eller »jouissance« rettigheederne.

Artikel 14

Frit erhverv

1. Indkomst ved frit erhverv eller andet ar-

bejde af selvstændig karakter oppebåret af en person, der er hjemmehørende i en af staterne, kan kun beskattes i denne stat, medmindre han har et fast sted, som til stadighed står til rådighed for ham i den anden stat med henblik på udøvelsen af hans virksomhed. Såfremt han har et sådant fast sted, kan indkomsten beskattes i den anden stat, men kun i det omfang den kan henføres til dette faste sted.

2. Udtrykket »frit erhverv« omfatter især selvstændig videnskabelig, litterær, kunstnerisk, uddannende eller undervisende virksomhed samt selvstændig virksomhed som læge, advokat, ingeniør, arkitekt, tandlæge og revisor.

Artikel 15

Personligt arbejde i tjenesteforhold

1. Såfremt bestemmelserne i artikel 16, 18 og 19 ikke medfører andet, kan gage, løn og andet lignende vederlag for personligt arbejde i tjenesteforhold oppebåret af en person, der er hjemmehørende i en af staterne, kun beskattes i denne stat, medmindre arbejdet er udført i den anden stat. Er arbejdet udført der, kan det vederlag, som oppebæres herfor, beskattes i den anden stat.

2. Uanset bestemmelserne i stykke 1 kan vederlag, som en person, der er hjemmehørende i en af staterne, oppebærer for personligt arbejde i tjenesteforhold udført i den anden stat, kun beskattes i den førstnævnte stat, såfremt:

- a) modtageren opholder sig i den anden stat i en periode eller i perioder, der tilsammen ikke overstiger 183 dage i nogen 12-månedersperiode, og
- b) vederlaget betales af eller for en arbejdsgiver, der ikke er hjemmehørende i den anden stat, og
- c) vederlaget ikke udredes af et fast driftssted eller et fast sted, som arbejdsgiveren har i den anden stat.

3. Uanset de foranstående bestemmelser i denne artikel kan vederlag oppebåret af person, der er hjemmehørende i en af staterne, for personligt arbejde i tjenesteforhold der udføres om bord på et skib eller luftfartøj, der anvendes i international trafik, kun beskattes i denne stat.

Artikel 16

Bestyrelseshonorarer

Bestyrelseshonorarer og lignende vederlag, som oppebæres af en person, der er hjemme-

hørende i en af staterne, i hans egenskab af medlem af bestyrelsen, en »bestuurder« eller en »commissaris« for et selskab, der er hjemmehørende i den anden stat, kan beskattes i denne anden stat.

Artikel 17

Kunstnere og sportsfolk

1. Uanset bestemmelserne i artiklerne 14 og 15 kan indkomst, som en person, der er hjemmehørende i en af staterne, opbejærer som optrædende kunstner, såsom teater-, film-, radio- eller fjernsynskunstner, eller musiker, eller som sportsudøver, ved virksomhed udøvet i denne egenskab i den anden stat, beskattes i denne anden stat.

2. I tilfælde hvor indkomst ved virksomhed, som udøves af en optrædende kunstner eller en sportsudøver i dennes egenskab som sådan, ikke tilfalder kunstneren eller sportsudøveren selv, men en anden person, kan denne indkomst, uanset bestemmelserne i artiklerne 7, 14 og 15, beskattes i den stat, i hvilken kunstneren eller sportsudøveren udøver sin virksomhed.

Artikel 18

Pensioner, livrenter og sociale sikringsydelser

1. Såfremt bestemmelserne i artikel 19, stykke 2, ikke medfører andet, kan pensioner og andre lignende vederlag, der udbetales til en person, der er hjemmehørende i en af staterne, som vederlag for tidligere personligt arbejde i tjenesteforhold og enhver livrente kun beskattes i denne stat.

2. I tilfælde hvor et sådant vederlag ikke er en løbende udbetaling og er betaling som vederlag for tidligere ansættelse i den anden stat, eller hvor der i stedet for en rettighed til en livrente udbetales en samlet sum, kan dette vederlag eller denne samlede sum beskattes i den stat, hvorfra det hidrører.

3. Enhver pension og andre ydelser, som udbetales i medfør af bestemmelserne i sociallovgivningen i en af staterne til en person, der er hjemmehørende i den anden stat, kan beskattes i den førstnævnte stat.

4. Udtrykket »livrente« betyder en fastsat sum, der er periodisk betalbar til fastsatte tidspunkter, enten for livstid eller for et bestemt tidsrum eller et tidsrum, som lader sig bestemme, i henhold til en forpligtelse til at præstere

disse betalinger mod rimeligt og fuldt vederlag i penge eller penges værdi.

Artikel 19

Offentligt hverv

1. a) Vederlag, undtagen pensioner, der udbetales af en af staterne, dens politiske underafdelinger eller lokale myndigheder til en fysisk person for udførelse af hverv for denne stat, dens underafdelinger eller myndigheder, kan beskattes i denne stat.

b) Sådant vederlag kan imidlertid kun beskattes i den anden stat, hvis hvervet er udført i denne stat, og den pågældende er en i denne stat hjemmehørende person, som:

1. er statsborger i denne stat; eller
2. ikke blev hjemmehørende i denne stat alene med det formål at udføre hvervet.

2. a) Enhver pension, som udbetales af en af staterne, dens politiske underafdelinger eller lokale myndigheder - eller af midler tilvejebragt af disse - til en fysisk person for udøvelse af hverv for denne stat, dens underafdelinger eller myndigheder, kan beskattes i denne stat.

b) En sådan pension kan imidlertid kun beskattes i den anden stat, hvis modtageren er hjemmehørende og statsborger i den anden stat.

3. Bestemmelserne i artiklerne 15, 16 og 18 skal finde anvendelse på vederlag og pensioner, der udbetales for hverv i forbindelse med erhvervsvirksomhed, der drives af en af staterne eller en af dens politiske underafdelinger eller en af dens lokale myndigheder.

Artikel 20

Studerende

Beløb, som en studerende eller en erhvervspraktikant, der er, eller som, umiddelbart før han besøger en af staterne, var hjemmehørende i den anden stat, og som opholder sig i den førstnævnte stat udelukkende i studie- eller uddannelsesøjemed, modtager til sit underhold, sit studium eller sin uddannelse, skal ikke beskattes i denne stat under forudsætning af, at sådanne beløb hidrører fra kilder uden for den anden stat.

Artikel 21

Andre indkomster

1. Indkomster, der oppebæres af en person, der er hjemmehørende i en af staterne, og som ikke er behandlet i de foranstående artikler i denne overenskomst, kan, uanset hvorfra de hidrører, kun beskattes i denne stat.

2. Bestemmelserne i stykke 1 skal ikke finde anvendelse på anden indkomst bortset fra indkomst af fast ejendom som defineret i artikel 6, stykke 2, hvis modtageren af sådan indkomst er en person hjemmehørende i en af staterne, som driver erhvervsvirksomhed i den anden stat gennem et der beliggende fast driftssted, eller som udøver frit erhverv i denne anden stat fra et der beliggende fast sted, og den rettighed eller ejendom, som ligger til grund for den udbetalte indkomst, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted eller fast sted. I så fald skal bestemmelserne i henholdsvis artikel 7 eller artikel 14 finde anvendelse.

Kapital IV

Beskatning af formue

Artikel 22

Formue

1. Formue bestående af fast ejendom som omhandlet i artikel 6, som ejes af en person, der er hjemmehørende i en af staterne, og som er beliggende i den anden stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Formue bestående af rørlig formue, der udgør en del af erhvervsformuen i et fast driftssted, som et foretagende i en af staterne har i den anden stat, eller af rørlig formue, der hører til et fast sted, som en person, der er hjemmehørende i en af staterne, har til rådighed til udøvelse af frit erhverv i den anden stat, kan beskattes i denne anden stat.

3. Formue bestående af skibe eller luftfartøjer, der anvendes i international trafik, og af rørlig formue, der er knyttet til driften af sådanne skibe eller luftfartøjer, kan kun beskattes i den stat, hvori foretagendets virkelige ledelse har sit sæde. Ved anvendelse af dette stykke skal bestemmelserne i artikel 8, stykke 2, være gældende. For så vidt angår formue ejet af luftfartskonsortiet Scandinavian Airlines System (SAS), skal bestemmelserne i dette stykke kun finde anvendelse på den del af formuen, som svarer til den andel af konsortiet, der ejes af

Det Danske Luftfartsselskab (DDL), den danske partner i Scandinavian Airlines System. For så vidt angår dette stykke skal den af DDL ejede andel af SAS anses for at udgøre et foretagende, der driver luftfartsvirksomhed i international trafik, med den virkelige ledelses sæde i Danmark.

4. Al anden formue, tilhørende en person, der er hjemmehørende i en stat, kan kun beskattes i denne stat.

Kapitel V

Ophævelse af dobbeltbeskatning

Artikel 23

Ophævelse af dobbeltbeskatning

1. Ved påligning af skat på personer, som er hjemmehørende i Nederlandene, må Nederlandene i beskatningsgrundlaget medregne indkomst- og formuebeløb, som i henhold til bestemmelserne i denne overenskomst kan beskattes i Danmark.

2. I tilfælde, hvor en person, der er hjemmehørende i Nederlandene oppebærer indkomst fra eller ejer formuebestanddele, der kan beskattes i Danmark i henhold til denne overenskomsts artikel 6, artikel 7, artikel 10, stk. 6, artikel 11, stk. 3, artikel 12, stk. 3, artikel 13, stk. 1 og 2, artikel 14, artikel 15, stk. 1, artikel 18, stk. 3, artikel 19, stk. 1 litra a) og stk. 2 litra a), artikel 21, stk. 2 og artikel 22, stk. 1 og 2, og denne indkomst eller formuebestanddel er medregnet i det i stk. 1 omhandlede beskatningsgrundlag, skal Nederlandene fritage sådan indkomst eller formuebestanddel for beskatning ved at foretage en nedsættelse af den nederlandske skat. Denne nedsættelse skal beregnes efter bestemmelserne om undgåelse af dobbeltbeskatning i den nederlandske lovgivning. De omhandlede indkomst- og formuebeløb skal anses for at være medregnet i det totale beløb af indkomst eller formuebestanddele, der er fritaget for nederlandsk skat i henhold til disse bestemmelser.

3. Derudover skal Nederlandene indrømme et fradrag i den således beregnede nederlandske skat af indkomster, der kan beskattes i Danmark i henhold til denne overenskomsts artikel 10, stk. 2, artikel 13, stk. 5, artikel 16, artikel 17 og artikel 18, stk. 2, for så vidt disse indkomster er medregnet i det i stk. 1 omhandlede beskatningsgrundlag. Fradragsbeløbet skal svare til den skat, der er betalt i Danmark af disse ind-

komster, men skal ikke overstige den nedsættelse, der ville være indrømmet, hvis de således medregnede indkomster havde været de eneste indkomster, som var fritaget for nederlandsk skat i henhold til bestemmelserne om undgåelse af dobbeltbeskatning i den nederlandske lovgivning.

4. Uanset bestemmelserne i stk. 2 skal Nederlandene indrømme fradrag i nederlandsk skat for skat betalt i Danmark af indkomst, som i henhold til artikel 7, artikel 10, stk. 6, artikel 11, stk. 3, artikel 12, stk. 3, og artikel 21, stk. 2 i denne overenskomst kan beskattes i Danmark, i det omfang disse beløb er medregnet i det beskatningsgrundlag, der er omhandlet i stk. 1, hvis og i den udstrækning at Nederlandene efter bestemmelserne i nederlandsk lovgivning om undgåelse af dobbeltbeskatning indrømmer fradrag i nederlandsk skat af skat på lignet i et andet land på sådanne indkomstbeløb. Ved beregningen af dette fradrag skal bestemmelserne i stk. 3 i denne artikel tilsvarende finde anvendelse.

5. a) Hvor en person, der er hjemmehørende i Danmark, oppebærer indkomst eller ejer formue, som ifølge bestemmelserne i denne overenskomst kan beskattes i Nederlandene, skal Danmark, såfremt bestemmelserne i litra c) ikke medfører andet, indrømme:

(i) et fradrag i denne persons indkomstskat med et beløb svarende til den indkomstskat, der er betalt i Nederlandene;

(ii) et fradrag i denne persons formueskat med et beløb svarende til den formueskat, der er betalt i Nederlandene;

b) Et sådant fradrag skal dog i intet af disse tilfælde kunne overstige den del af indkomstskatten eller formueskatten, beregnet uden sådant fradrag, der kan henføres til den indkomst henholdsvis formue, som kan beskattes i Nederlandene.

c) Hvor en person, der er hjemmehørende i Danmark, oppebærer indkomst eller ejer formue, som ifølge bestemmelserne i denne overenskomst kun kan beskattes i Nederlandene eller kan beskattes i Nederlandene i overensstemmelse med artikel 15 og artikel 19, kan Danmark medregne denne indkomst eller formue i beskatningsgrundlaget, men skal i ind-

komstskatten eller formueskatten fradrage den del af indkomstskatten eller formueskatten, som svarer til den indkomst, der hidrører fra, eller formue, der ejes i Nederlandene.

d) Uanset bestemmelserne i litra a) og b) i dette stykke skal udbytte betalt af et selskab, der er hjemmehørende i Nederlandene, til et selskab, der er hjemmehørende i Danmark, være fritaget for beskatning i Danmark i henhold til den danske lovgivning om skattefritagelse for udbytter betalt til danske selskaber fra udenlandske datterselskaber.

I tilfælde, hvor udbyttet ikke opfylder betingelserne for fritagelse for dansk skat, skal Danmark dog - ud over det skattefradrag, der er omhandlet i litra a) og b) - indrømme som fradrag i skatten af sådant udbytte den pålignede skat på den fortjeneste, hvoraf udbyttet er betalt, i overensstemmelse med artikel 4 i EF Rådskonklusion af 23. juli 1990 om en fælles beskatningsordning for moder- og datterselskaber fra forskellige medlemsstater med de ændringer, der måtte blive foretaget i dette.

e) I tilfælde, hvor en fysisk person, som har været hjemmehørende i Danmark i en periode på 5 år eller mere og nu er hjemmehørende i Nederlandene, er blevet beskattet af kapitalgevinst på aktier for tiden frem til skifte af hjemsted i henhold til den interne danske lovgivning, skal Danmark, i tilfælde hvor aktierne efterfølgende afhændes, og fortjenesten ved sådan afhændelse beskattes i Nederlandene, indrømme et fradrag i indkomstskatten med et beløb svarende til den indkomstskat, der er betalt i Nederlandene for så vidt angår den indkomst, der blev beskattet i Danmark.

Et sådant fradrag skal dog ikke kunne overstige den indkomstskat, beregnet før sådant fradrag, der er på lignet den pågældende indkomst i Danmark.

f) Ved anvendelsen af dette stykke skal de skatter, der er omhandlet i artikel 2, stk. 3, litra a) og stk. 4, bortset fra formueskatten, anses for at være indkomstskatter.

F. t. l. vedr. regeringen i Kongeriget Danmark og regeringen i Kongeriget Nederlandene

Kapitel VI

Særlige bestemmelser

Artikel 24

Virksomhed ud for kysten

1. I tilfælde af virksomhed, der er omfattet af denne artikel, skal artiklens bestemmelser finde anvendelse uanset enhver anden bestemmelse i denne overenskomst. Denne artikel skal dog ikke finde anvendelse på virksomhed, som en person udøver ud for kysten, i tilfælde hvor denne virksomhed udgør et fast driftssted i henhold til artikel 5 eller et fast sted i henhold til bestemmelserne i artikel 14 for den pågældende person.

2. Udtrykket »virksomhed ud for kysten« betyder i denne artikel virksomhed, der er udøvet ud for kysten i en af staterne i forbindelse med efterforskning eller udnyttelse af havbunden og dens undergrund og de deri værende naturforekomster.

3. Et foretagende i en af staterne, der udøver virksomhed ud for kysten i den anden stat, skal under iagttagelse af stykke 4 i denne artikel anses for i denne forbindelse at udøve virksomhed i den anden stat gennem et fast driftssted, medmindre den pågældende virksomhed ud for kysten udøves i den anden stat i en periode eller perioder, der i alt ikke overstiger 30 dage i en 12-månedersperiode.

For så vidt angår dette stykke:

- a) i tilfælde hvor et foretagende, der udøver virksomhed ud for kysten i den anden stat, er forbundet med et andet foretagende, og dette andet foretagende fortsætter den samme virksomhed ud for kysten som et led i det samme projekt, som bliver eller blev udøvet af det førstnævnte foretagende, og den forannævnte virksomhed udøvet af begge foretagender tilsammen overstiger en periode på 30 dage, skal hvert af de to foretagender anses for at have udøvet sin virksomhed i en periode, der overstiger 30 dage indenfor en 12-månedersperiode;
- b) et foretagende skal anses for at være forbundet med et andet foretagende, hvis det ene direkte eller indirekte besidder mindst en tredjedel af kapitalen i det andet foretagende, eller hvis en person direkte eller indirekte besidder mindst en tredjedel af kapitalen i begge foretagender.

4. Ved anvendelsen af denne artikels stk. 3 skal udtrykket »virksomhed ud for kysten« dog

anses for ikke at omfatte virksomhed som omhandlet i artikel 5, stk. 4, eller nogen kombination af sådan virksomhed.

5. Fortjeneste som en person, der er hjemmehørende i en af staterne, oppebærer ved transport af forsyninger eller personel til eller mellem pladser i en af staterne, hvor der udøves virksomhed i forbindelse med efterforskning eller udnyttelse af havbunden og dens undergrund og naturforekomsterne heri, eller ved drift af bugserbåde eller andre hjælpefartøjer til sådan virksomhed, kan kun beskattes i den stat, hvori foretagendet har sin virkelige ledelse.

6. En person, der er hjemmehørende i en af staterne, og som ud for kysten i den anden stat udøver virksomhed bestående i udøvelse af frit erhverv eller andet arbejde af selvstændig karakter, skal anses for at udøve den omhandlede virksomhed fra et fast sted i den anden stat, såfremt virksomheden ud for kysten fortsætter i en samlet periode på 30 dage eller mere.

7. Gage, løn og andre lignende vederlag, som en person, der er hjemmehørende i en af staterne, oppebærer ved ansættelse i forbindelse med virksomhed ud for kysten udøvet gennem et fast driftssted i den anden stat, kan, i den udstrækning arbejdet er udført ud for kysten i den anden stat, beskattes i denne anden stat.

8. Gage, løn og andre lignende vederlag, som en fysisk person, der er hjemmehørende i en af staterne, oppebærer ved ansættelse om bord på et skib eller luftfartøj, som omhandlet i stk. 5, skal beskattes i overensstemmelse med artikel 15, stk. 3.

9. I tilfælde hvor der foreligger dokumentation for, at skat er betalt i Danmark af indkomstbeløb, der kan beskattes i Danmark i henhold til artikel 7 og artikel 14 i forbindelse med henholdsvis stk. 3 og stk. 6 i denne artikel, og i henhold til stk. 7 i denne artikel, skal Nederlandene indrømme et fradrag i den nederlandske skat, der skal beregnes i overensstemmelse med reglerne i artikel 23, stk. 2.

Artikel 25

Ikke-diskriminering

1. Statsborgere i en af staterne skal ikke i den anden stat kunne undergives nogen beskatning eller dermed forbundne krav, som er anderledes eller mere byrdefulde end den beskatning og dermed forbundne krav, som statsborgere i den anden stat under samme forhold er eller

måtte blive undergivet. Uanset bestemmelserne i artikel 1, skal denne bestemmelse også finde anvendelse på personer, der ikke er hjemmehørende i den ene af eller i begge staterne.

2. Beskatningen af et fast driftssted, som et foretagende i en af staterne har i den anden stat, må ikke være mindre fordelagtig i denne anden stat end beskatningen af foretagender i denne anden stat, der udøver samme virksomhed. Denne bestemmelse skal ikke kunne fortolkes som forpligtende en af staterne til at indrømme personer, der er hjemmehørende i den anden stat, de personlige skattemæssige begunstigelser, lempelser og nedsættelser, som den som følge af ægteskabelig stilling eller forsørgerpligt over for familie indrømmer personer, der er hjemmehørende inden for dens eget område.

3. Medmindre bestemmelserne i artikel 9, stk. 1, artikel 11, stk. 5, eller artikel 12, stk. 5, finder anvendelse, skal renter, royalties og andre betalinger, der udredes af et foretagende i en af staterne til en person, der er hjemmehørende i den anden stat, kunne fratrækkes ved opgørelsen af et sådant foretagendes skattepligtige indkomst under samme betingelser, som hvis betalingerne var sket til en person hjemmehørende i den førstnævnte stat. Tilsvarende skal enhver gæld, som et foretagende i en af staterne har til en person, der er hjemmehørende i den anden stat, kunne fratrækkes ved opgørelsen af et sådant foretagendes skattepligtige formue under samme betingelser, som hvis gælden havde været pådraget over for en person, der var hjemmehørende i den førstnævnte stat.

4. Foretagender i en af staterne, hvis formue helt eller delvis ejes eller kontrolleres, direkte eller indirekte, af en eller flere personer, der er hjemmehørende i den anden stat, skal ikke i den førstnævnte stat kunne undergives nogen beskatning eller dermed forbundne krav, som er anderledes eller mere byrdefulde end den beskatning og dermed forbundne krav, som andre tilsvarende foretagender i den førstnævnte stat er eller måtte blive undergivet.

5. Pensionsbidrag, der er afholdt af en fysisk person i forbindelse med personligt arbejde i tjenesteforhold i en af staterne til en pensionsordning, der er oprettet og anerkendt i skattemæssig henseende i den anden stat, skal i en periode på i alt højst 60 måneder kunne fratrækkes ved opgørelsen af den fysiske persons skattepligtige indkomst i den førstnævnte stat

og skal behandles i denne stat på samme måde og i henhold til de samme betingelser og begrænsninger som bidrag til en pensionsordning, der er anerkendt i skattemæssig henseende i denne førstnævnte stat, under følgende forudsætninger:

- a) den fysiske person var ikke hjemmehørende i denne stat og betalte bidrag til pensionsordningen, umiddelbart før han påbegyndte ansættelsesforholdet i denne stat; og
- b) den fysiske person er enten stadig ansat af den samme arbejdsgiver som umiddelbart før, han påbegyndte ansættelsesforholdet i denne stat, eller af en arbejdsgiver, der er et indbyrdes forbundet foretagende med den førstnævnte arbejdsgiver; og
- c) de kompetente myndigheder i den førstnævnte stat tiltræder, at pensionsordningen generelt svarer til en pensionsordning, der er anerkendt i skattemæssig henseende af denne stat.

Bidrag til pensionsordningen betalt af det foretagende, der udbetaler vederlag til personen, skal ikke anses som skattepligtig indkomst for den fysiske person.

6. Ved anvendelse af stykke 5:

- a) betyder udtrykket »en pensionsordning« en obligatorisk ordning, i hvilken den fysiske person deltager for at sikre pensionsydelse for personligt arbejde i tjenesteforhold, som omhandlet i stk. 5; og
- b) en pensionsordning er anerkendt i skattemæssig henseende i en stat, såfremt ydelserne til ordningen ville medføre skattenedsættelse i denne stat.

De kompetente myndigheder kan rådføre sig med hinanden i tilfælde, hvor en pensionsordning ikke er en obligatorisk ordning, for at fastslå om anvendelsen af bestemmelserne i dette stykke og i stykke 5 er berettiget i sådant tilfælde.

7. Uanset bestemmelserne i artikel 2 skal bestemmelserne i denne artikel finde anvendelse på skatter af enhver art og betegnelse.

Artikel 26

Fremgangsmåden ved indgåelse af gensidige aftaler

1. I tilfælde hvor en person mener, at foranstaltninger, truffet af en af eller begge staterne, for ham medfører eller vil medføre en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i denne overenskomst, kan han,

uanset hvilke retsmidler der måtte være fastsat i disse staters interne lovgivning, indbringe sin sag for den kompetente myndighed i den stat, i hvilken han er hjemmehørende eller, hvis hans sag falder under artikel 25, stk. 1, til den stat, i hvilken han er statsborger. Sagen skal forelægges inden 3 år fra den dag, hvor der er givet ham den første underretning om den foranstaltning, der medfører beskatning, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i overenskomsten.

2. Den kompetente myndighed skal, hvis indsigelsen synes at være begrundet, og hvis den ikke selv kan nå til en tilfredsstillende løsning, søge at løse sagen ved gensidig aftale med den kompetente myndighed i den anden stat med henblik på at undgå en beskatning, der ikke er i overensstemmelse med overenskomsten. Enhver indgået aftale skal gennemføres uden hensyn til frister, der måtte gælde ifølge de to staters interne lovgivning.

3. De kompetente myndigheder i de to stater skal søge ved gensidig aftale at løse vanskeligheder eller tvivlsspørgsmål, der måtte opstå med hensyn til fortolkningen eller anvendelsen af overenskomsten. De kan også forhandle om undgåelse af dobbeltbeskatning i tilfælde, som ikke er omhandlet i overenskomsten.

4. De kompetente myndigheder i de to stater kan træde i direkte forbindelse med hinanden med henblik på indgåelse af en aftale i overensstemmelse med de foranstående stykker.

Artikel 27

Udveksling af oplysninger

De to staters kompetente myndigheder skal udveksle sådanne oplysninger, som er nødvendige for at gennemføre bestemmelserne i denne overenskomst eller i de to staters interne lovgivning vedrørende skatter, der omfattes af overenskomsten, i det omfang denne beskatning ikke strider mod overenskomsten. Udvekslingen af oplysninger er ikke begrænset af artikel 1. Alle oplysninger, der modtages af en af staterne, skal behandles som hemmelige på samme måde som oplysninger, der modtages i henhold til denne stats interne lovgivning, og må kun meddeles til personer eller myndigheder (herunder domstole og forvaltningsmyndigheder), der er beskæftiget med påligning, opkrævning, inddrivelse, retsforfølgelse eller klagebehandling i forbindelse med de skatter, der er omfattet af denne overenskomst. Sådanne

personer eller myndigheder må kun benytte oplysningerne til sådanne formål. De kan meddele oplysningerne under offentlige retshandlinger eller i retsafgørelser.

Artikel 28

Bistand ved inddrivelse

1. De to stater forpligter sig til at yde hinanden bistand og støtte med hensyn til opkrævning i overensstemmelse med disses respektive love og administrative bestemmelser af de skatter, som omfattes af denne overenskomst, tillige med eventuelle forhøjelser, tillæg, forsinkede betalinger, rentebeløb og omkostninger vedrørende de pågældende skatter.

2. På anmodning fra den begærende stat skal den stat, der modtager anmodningen, inddrive skattekrav fra den førstnævnte stat i overensstemmelse med de love og administrative bestemmelser, der er gældende for inddrivelse af denne stats egne skattekrav. Sådanne krav skal dog ikke nyde nogen fortrinsret i den stat, der modtager anmodningen, og kan ikke inddrives ved gældsfængsling af skyldneren. Den stat, der modtager anmodningen, er ikke forpligtet til at foretage nogen retslig handling, der ikke er fastsat i den begærende stats love.

3. Bestemmelserne i stk. 2 skal kun finde anvendelse på skattekrav, som er ledsaget af et dokument til godtgørelse af, at disse skattekrav kan inddrives i den begærende stat, og som - med mindre andet er aftalt mellem de kompetente myndigheder - ikke bestrides.

Hvor skattekravet vedrører en person, som ikke er hjemmehørende i den begærende stat, skal stk. 2 dog kun finde anvendelse - med mindre andet er aftalt mellem de kompetente myndigheder - hvor kravet ikke længere kan bestrides.

4. Forpligtelsen til at yde bistand ved inddrivelse af skattekrav vedrørende en afdød person eller hans dødsbo omfatter kun værdien af dødsboet eller de formuegoder, som er modtaget af hver af de begunstigede arvinger i boet, alt efter om kravet skal inddrives fra dødsboet eller fra arvingerne.

5. Den stat, der modtager anmodningen, skal ikke være forpligtet til at efterkomme denne

a) hvis den begærende stat ikke har udnyttet ethvert middel, som denne stat har til sin rådighed inden for sit eget område, undtagen hvor anvendelsen af sådanne midler ville

forårsage uforholdsmæssigt store vanskeligheder;

- b) hvis og for så vidt den anser skattekravet for at være imod bestemmelserne i denne overenskomst eller i strid med enhver anden overenskomst, som er indgået af begge stater.

6. Anmodningen om administrativ bistand ved inddrivelse af skattekrav skal være vedlagt følgende dokumenter:

- a) en bekræftelse af at skattekravet vedrører en skat, der er omfattet af overenskomsten og at bestemmelserne i stk. 3 er opfyldt;
- b) et bekræftet eksemplar af det dokument, der tillader inddrivelse i den begærende stat;
- c) eventuelle andre dokumenter, der er nødvendige for inddrivelse;
- d) hvor det er hensigtsmæssigt et attesteret eksemplar, der bekræfter en eventuel afgørelse i forbindelse hermed fra et administrativt organ eller en offentlig retsinstans.

7. Den begærende stat skal angive det skattebeløb, der skal inddrives, i både den begærende stats og den anmodede stats møntsort. Den omregningskurs, der skal benyttes ved anvendelsen af den foregående sætning, er den sidste salgspris, der er bestemt af den mest repræsentative valutabørs eller børser i den begærende stat. Ethvert beløb, der inddrives af den anmodede stat, skal overføres til den begærende stat i den anmodede stats møntsort. Overførslen skal foretages indenfor en måned fra inddrivelsesdatoen.

8. På anmodning fra den begærende stat skal den stat, der modtager anmodningen, foretage sikringsakter med henblik på inddrivelse af et skattebeløb, selv om kravet bestrides eller endnu ikke er genstand for et eksigibelt dokument for så vidt som dette er i overensstemmelse med lovgivningen og de administrative regler i den stat, der har modtaget anmodningen.

9. Når det dokument, der giver tilladelse til inddrivelse i den begærende stat, er i overensstemmelse med gældende regler i den stat, der modtager anmodningen, skal dokumentet accepteres, anerkendes, kompletteres eller erstattes straks efter modtagelsen af anmodningen om bistand med et dokument, der giver tilladelse til inddrivelse i den sidstnævnte stat.

10. Spørgsmål vedrørende udløbet af den periode, inden for hvilken et skattekrav kan inddrives, skal afgøres efter lovgivningen i den stat, der begærer inddrivelsen. Anmodningen om bistand skal indeholde oplysninger om

denne periode. Den stat, der modtager anmodningen, skal dog ikke efterkomme en anmodning om administrativ bistand, der fremsættes efter udløbet af den periode, inden for hvilken et skattekrav kan inddrives i henhold til lovgivningen i denne stat.

11. Skridt til inddrivelse, som foretages af den stat, der har modtaget anmodningen om bistand, og som i henhold til lovgivningen i denne stat ville have afbrydende eller opsættende virkning på den periode, der er omhandlet i stk. 10, skal ligeledes have denne virkning i forhold til lovgivningen i den begærende stat. Den stat, der modtager anmodningen, skal underrette den begærende stat om sådanne skridt, og hvor det er nødvendigt, skal de to stater konsultere hinanden.

12. Såfremt udskydelse af betaling eller afdragsvis betaling er tilladt under lignende omstændigheder i henhold til lovgivningen eller den administrative praksis i den stat, der modtager anmodningen om bistand, kan denne stat tillade dette, men skal først give meddelelse til den begærende stat.

13. De kompetente myndigheder i de to stater skal ved fælles aftale fastsætte regler vedrørende minimumsbeløbet for de skattekrav, der kan gøres til genstand for en anmodning om bistand.

14. Staterne skal gensidigt afstå fra at kræve erstatning for omkostninger, der opstår som følge af den bistand og støtte, som staterne yder hinanden ved anvendelsen af denne overenskomst. Dette omfatter dog ikke omkostninger til retsskridt og ekspertråd. Den begærende stat skal i alle tilfælde forblive ansvarlig overfor den stat, der modtager anmodningen, for de økonomiske konsekvenser af de inddrivelses-handlinger, der findes at være ubeføjede med hensyn til det pågældende skattekravs beskaffenhed eller gyldigheden af det dokument, der indeholder tilladelsen til inddrivelse i den begærende stat.

Artikel 29

Begrænsning af artiklerne 27 og 28

Bestemmelserne i artiklerne 27 og 28 i denne overenskomst skal ikke i noget tilfælde kunne fortolkes således, at der pålægges nogen af de to stater pligt til:

- a) at udføre forvaltningsakter, der strider mod denne stats eller den anden stats lovgivning og forvaltningspraksis;

- b) til at meddele oplysninger, som ikke kan opnås ifølge denne stats eller den anden stats lovgivning eller normale forvaltningspraksis;
- c) at meddele oplysninger, som ville røbe nogen erhvervsmæssig, forretningsmæssig, industriel, kommerciel eller faglig hemmelighed eller nogen fremstillingsmetode, eller oplysninger, hvis offentliggørelse ville stride mod almene interesser (ordre public).

Artikel 30

Diverse bestemmelser

1. De kompetente myndigheder i de to stater kan ved gensidig aftale fastsætte fremgangsmåden for anvendelse af artiklerne 10, 11 og 12.

2. De kompetente myndigheder i hver af de to stater kan i overensstemmelse med praksis i denne stat fastsætte de retningslinier, der er nødvendige for gennemførelsen af andre bestemmelser i denne overenskomst.

3. Der er enighed om at:

- a) i tilfælde hvor en person, som er hjemmehørende i Nederlandene, er fritaget for eller berettiget til lempelse i dansk skat i henhold til bestemmelserne i denne overenskomst, skal tilsvarende fritagelse eller lempelse gælde for uafsluttede boer efter afdøde personer, for så vidt en eller flere af de i boet berettigede er hjemmehørende i Nederlandene;
- b) ved anvendelsen af artikel 23 skal dansk skat af et uafsluttet bo efter en afdød person, for så vidt indkomsten eller formuen tilfalder en i boet berettiget, som er hjemmehørende i Nederlandene, anses som indkomst- eller formueskat pålignet den berettigede.

Artikel 31

Ansatte ved diplomatiske og konsulære repræsentationer

1. Intet i denne overenskomst skal berøre de skattemæssige begunstigelser, som ansatte ved diplomatiske eller konsulære repræsentationer måtte nyde i kraft af folkerettens almindelige regler eller særlige aftaler.

2. For så vidt angår denne overenskomst skal en fysisk person, der er medlem af en stats diplomatiske eller konsulære repræsentation i den anden stat eller i en tredje stat, og som er statsborger i den stat, af hvilken han er udsendt, anses for at være hjemmehørende i den-

ne stat, hvis han der er underlagt samme forpligtelser for så vidt angår skatter på indkomst og formue, som er gældende for personer, der er hjemmehørende i denne stat.

3. Overenskomsten skal ikke finde anvendelse på internationale organisationer, på disses organer eller embedsmænd eller på personer, der som medlem af en tredje stats diplomatiske eller konsulære repræsentationer opholder sig i en af staterne, hvis de ikke i denne stat er underlagt de samme forpligtelser for så vidt angår skatter på indkomst og formue, som er gældende for personer, der er hjemmehørende i denne stat.

Artikel 32

Territorial udvidelse

1. Denne overenskomst kan enten i sin helhed eller med de nødvendige ændringer udvides til at gælde for enten det ene eller for begge de to lande De nederlandske Antiller og Aruba, eller til Færøerne og Grønland, hvis det pågældende land eller område påligner skatter af væsentlig samme art som de skatter, overenskomsten finder anvendelse på. En sådan udvidelse skal have virkning fra det tidspunkt og være undergivet sådanne ændringer og betingelser, herunder betingelser vedrørende opsigelse, som måtte blive aftalt mellem de to stater i noter, der udveksles ad diplomatisk vej.

2. Medmindre andet er aftalt, skal opsigelsen af overenskomsten ikke samtidig medføre ophør af enhver udvidelse af overenskomsten til noget land eller område, hvortil den er blevet udvidet i henhold til denne artikel.

Kapitel VII

Slutbestemmelser

Artikel 33

Ikrafttræden

1. Denne overenskomst skal træde i kraft på den 30. dag efter den sidste dato på hvilken de respektive regeringer har givet hinanden skriftlig underretning om, at de nødvendige forfatningsmæssige formaliteter er afsluttet i deres respektive stater, og dens bestemmelser skal have virkning for skatteår og -perioder, der begynder den 1. januar eller senere i det kalenderår, der følger efter det år, i hvilken den sidste af underretningerne er modtaget, eller senere.

2. Overenskomst mellem Kongeriget Nederlandene og Kongeriget Danmark til undgåelse af dobbeltbeskatning og fastsættelse af regler om gensidig administrativ bistand vedrørende skatter på indkomst og formue, med Protokol, undertegnet i København den 20. februar 1957, med tillæg ved noter udvekslet i København den 20. februar 1957, og som ændret ved tillægsoverenskomst undertegnet i Haag den 20. januar 1966, skal ophøre med at have virkning ved denne overenskomsts ikrafttræden. Bestemmelserne i den førstnævnte overenskomst skal imidlertid fortsat være gældende for skatteår og -perioder, der er udløbet før det tidspunkt, hvor denne overenskomsts bestemmelser har virkning.

3. Følgende aftaler mellem Kongeriget Nederlandene og Kongeriget Danmark skal ikke have virkning for noget år eller nogen periode, for hvilken nærværende overenskomst er i kraft, nemlig:

– aftale af 8. november 1930 om gensidig fri-

tagelse fra skat på visse fortjenester hidrørende fra rederivirksomhed;

– aftale indgået ved udveksling af noter, dateret 15. december 1937 og 24. marts 1938, om gensidig fritagelse for indkomstskat af visse fortjenester hidrørende fra luftfartsvirksomhed.

Artikel 34

Opsigelse

Denne overenskomst skal forblive i kraft, indtil den opsiges af en af de kontraherende parter. Hver part kan ad diplomatisk vej opsigelse overenskomsten ved at give meddelelse om opsigelse mindst seks måneder før udgangen af ethvert kalenderår efter udløbet af en periode på fem år fra datoen for overenskomstens ikrafttræden. I så fald skal overenskomsten opføre at have virkning for skatteår og -perioder, der begynder efter udgangen af det kalenderår, i hvilken meddelelsen om opsigelse blev givet.

Til bekræftelse heraf har de undertegnede, dertil behørigt befuldmægtigede, underskrevet denne overenskomst.

Udfærdiget i København den 1. juli 1996, i to eksemplarer på engelsk.

For Kongeriget Danmarks regering
PETER LOFT

For Kongeriget Nederlandenes regering
J. W. SEMEYNS DE VRIES VAN DOESBURGH

Protokol

I forbindelse med undertegnelsen af den overenskomst til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår skatter på indkomst og formue, som i dag er indgået mellem Kongeriget Danmark og Kongeriget Nederlandene, er undertegnede enedes om, at følgende bestemmelser skal udgøre en integrerende del af overenskomsten.

I

Formueskat

- 1) Bestemmelserne i denne overenskomst om formueskat og undgåelse af dobbeltbeskatning af formue skal kun have virkning hvis og så længe som begge stater påligner skat på formue.
- 2) De to stater skal underrette hinanden via diplomatiske kanaler om indførelsen eller afskaffelsen af formueskat.

II

Ad artikel 4

En fysisk person, der har ophold om bord på et skib uden at have et virkeligt hjemsted i nogen af staterne, skal anses for at være hjemmehørende i den stat, i hvilken skibet har sit hjemsted.

III

Ad artiklerne 5, 6, 13 og 22

Der er enighed om, at rettigheder til udforskning og udnyttelse af naturforekomster på havbunden og i dens undergrund skal anses som fast ejendom beliggende i den af staterne, som havbunden og dens undergrund tilhører, og at disse rettigheder skal anses for at vedrøre et fast driftssteds ejendom i denne stat. Derudover er der enighed om, at de ovenfor nævnte rettigheder omfatter rettigheder til andele i eller begunstigelser fra de aktiver, der tilvejebringes af sådan efterforskning eller udnyttelse.

IV

Ad artikel 7

For så vidt angår artikel 7, stk. 1 og 2, i tilfælde hvor et foretagende, der er hjemmehørende i en af staterne, sælger varer eller udøver virksomhed i den anden stat gennem et dér be-

liggende fast driftssted, skal dette faste driftssteds fortjeneste ikke fastsættes på grundlag af det totale beløb, der er modtaget af virksomheden, men skal alene fastsættes på grundlag af det vederlag, der kan henføres til den faktiske aktivitet i det faste driftssted med sådant salg eller virksomhed. Særligt i tilfælde, hvor kontrakter vedrører undersøgelse, forsyning, installation eller opførelse af udstyr eller bygninger til industrielt, kommercielt eller videnskabeligt formål eller af offentlige arbejder, når foretagendet har et fast driftssted, skal fortjeneste i et sådant fast driftssted ikke fastsættes på grundlag af kontraktens fulde beløb, men skal alene fastsættes på grundlag af den del af kontrakten, der faktisk er udført af det faste driftssted i den stat, hvor det faste driftssted er beliggende. Den fortjeneste, der kan henføres til den del af kontrakten, der er udført af virksomhedens hovedkontor, kan kun beskattes i den stat, i hvilken virksomheden er hjemmehørende.

V

Ad artikel 8

Der er enighed om, at bestemmelserne i artikel 8, stk. 4, skal fortolkes i overensstemmelse med stk. 9 og 10 i kommentarerne til artikel 8 i OECDs Modeloverenskomst om dobbeltbeskatning af indkomst og formue 1977.

VI

Ad artiklerne 10 og 11

Der er enighed om, at i tilfælde af at en af staterne opkræver udbytteskat på indkomst fra udbyttegivende gældsbreve, skal artikel 10 uanset bestemmelserne i artikel 11 finde anvendelse på sådan indkomst hidrørende fra denne stat.

VII

Ad artiklerne 10, 11 og 12

I tilfælde hvor der er pålagt kildeskat ud over det skattebeløb, der kan pålignes i henhold til bestemmelserne i artiklerne 10, 11 og 12, skal ansøgning om tilbagebetaling af det overskydende skattebeløb indgives til den kompetente myndighed i den stat, der har pålagt skatten, inden for en periode på 3 år efter udløbet af det kalenderår, i hvilket skatten blev pålagt.

VIII

Ad artikel 13

I tilfælde af, at den danske lovgivning ændres, sådan at Danmark kan udøve den beskattingsret, der er fastsat i artikel 13, stk. 5, kan bestemmelserne i artikel 13, stk. 5, efter anmodning fra Danmark ændres og erstattes med følgende ordlyd:

»5. Bestemmelserne i stk. 4 skal ikke påvirke den ret, som tilfalder hver af staterne i henhold til dens interne lovgivning til at beskatte fortjeneste ved afhændelse af aktier eller »jouissance« rettigheder i et selskab, hvis formue helt eller delvis er opdelt i aktier, og som i henhold til lovgivningen i denne stat er hjemmehørende dér, som oppebæres af en fysisk person, der er hjemmehørende i den anden stat, og som har været hjemmehørende i den førstnævnte stat i løbet af de sidste 5 år forud for afhændelsen af aktierne eller »Jouissance« rettighederne.«

Anmodning om en sådan ændring skal fremsættes ved at give Nederlandene meddelelse ad diplomatisk vej. Ændringen skal træde i kraft på den 30. dag efter den dag, på hvilken Nederlandene har modtaget anmodningen, og dens bestemmelser skal derefter finde anvendelse på skatter på kapitalgevinster, der oppebæres fra og med den første januar i det kalenderår, der følger umiddelbart efter det år, i hvilket ændringen trådte i kraft.

IX

Ad artikel 16

Der er enighed om, at »bestuurder« eller »commisaris« i et nederlandsk selskab betyder personer, som er udnævnt som sådan af aktionærernes generalforsamling eller af ethvert andet kompetent organ i et sådant selskab, og som er overdraget henholdsvis den almindelige ledelse af og tilsyn med selskabet.

X

Ad artikel 18

Der er enighed om, at Nederlandene og

Danmark skal indlede drøftelser for at overveje, om en ændring af artikel 18 er nødvendig under hensyn til udviklingen i EF eller OECD med hensyn til spørgsmålet om det stadig er hensigtsmæssigt at bevare bopælsstatens eksklusive beskattingsret for så vidt angår pensioner og andre lignende vederlag, der udbetales til en person, der er hjemmehørende i en af staterne, som vederlag for tidligere personligt arbejde i tjenesteforhold og enhver livrente, som anført i artikel 18, stk. 1.

XI

Ad artikel 23

- 1) Der er enighed om, at ved beregningen af det i artikel 23, stk. 2, nævnte fradrag skal de i artikel 22, stk. 1, omtalte formuebestanddele medtages med den fulde værdi med fradrag af værdien af den gæld, der er sikret mod pant i denne formue, og de i artikel 22, stk. 2, omtalte formuebestanddele skal medregnes med fuld værdi med fradrag af den gæld, der kan henføres til det faste driftssted eller faste sted.
- 2) Der er enighed om, at formuleringen »den pålignede skat på den fortjeneste, hvoraf udbyttet er betalt« som omtalt i artikel 23, stk. 5, litra d), skal omfatte enhver skat, som direkte eller indirekte er betalt af det udbyttebetalende selskab af den fortjeneste eller indkomst, som ligger til grund for udbyttebetalingen.

XII

Ad artikel 24

Der er enighed om at udtrykket »virksomhed ud for kysten« omfatter virksomhed udøvet i et efterforsknings- og udnyttelsesområde, der strækker sig fra et sted ud for kysten i denne anden stat til området på land i denne stat, forudsat at den virksomhed, der udøves på land, er forbundet med virksomheden ud for kysten.

Til bekræftelse heraf har de undertegnede dertil behørigt befuldmægtigede underskrevet denne protokol.

Udfærdiget i København den 1. juli 1996, i to eksemplarer på engelsk.

For Kongeriget Danmarks regering

PETER LOFT

For Kongeriget Nederlandenes regering

J. W. SEMEYNS DE VRIES VAN DOESBURGH